

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 27

Presidència de la Sra. Sílvia Cano i Juan

Sessió celebrada dia 6 de juny de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 2815/24**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a prevenir i atendre la solitud no desitjada en joves de les Illes Balears. . . . . [316](#)
- 2) **RGE núm. 5917/24**, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a marc sobre immigració i inseguretats. . . . . [319](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputades. Començarem la sessió d'avui horabaixa i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO.

Sí, presidenta, Ares Fernández substitueix Pilar Costa.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Sí, presidenta, Carol Marquès substitueix Irantzu Fernández.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Sergio Rodríguez substitueix a Agustín Buades.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les Proposicions no de llei RGE núm. 2815 i 5917/24.

1) Proposició no de llei RGE núm. 2815/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a prevenir i atendre la solitud no desitjada en joves de les Illes Balears.

En primer lloc, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 2815/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a prevenir i atendre la solitud no desitjada en joves de les Illes Balears. Per a la seva defensa el Sr. Lamin té la paraula, per un temps de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bona tarda, senyors diputats i senyores diputades. Avui duim a debat una iniciativa per abordar una problemàtica que ha anat guanyant rellevància els darrers anys, la solitud no desitjada. Un fenomen que, tradicionalment, s'ha associat a la gent gran d'aquesta terra i d'arreu del món i al nostre territori, que afecta cada vegada més els joves. Les dades que tenim són alarmants i ens demostren que hem d'actuar de manera urgent i decidida per fer front a aquest repte.

L'any 2022, l'Observatori estatal de la solitud no desitjada va publicar l'*Informe de percepció social de la solitud no desitjada*, aquest primer estudi al nostre país va revelar que gairebé 9 de cada 10 persones creuen que tots podem patir situacions de solitud no desitjada en algun moment de la vostra vida. És un problema transversal que afecta tots els grups socials, però, de manera especial, i on hem de posar més el focus, a més de la gent gran, és en el jovent. Els joves, en particular, les generacions zeta i mil·lennistes, han reportat alts nivells de solitud no desitjada, segons l'informe un 16,5% dels joves entre 16 i 34 anys han experimentat aquesta sensació freqüent o molt freqüentment.

Aquestes xifres ens demostren una realitat inquietant i és que ens diuen que la solitud no desitjada no sols és un

problema exclusiu de les persones majors, sinó que també afecta de manera significativa els nostres joves.

Les causes d'aquesta solitud entre els joves són múltiples i complexes, molts no han aconseguit emancipar-se, alguns no tenen feina, els ingressos propis de la parella, i/o el fet de no tenir parella estable. Aquests factors contribueixen a un sentiment de fracàs i, fins i tot, evidentment, reporten una major sensació d'aïllament. A més, les pressions educatives i socials, els canvis en les amistats i l'ús i, en algunes ocasions, abús de les pantalles digitals són factors que amplifiquen aquest sentiment.

Però el que més preocupa és la relació directa entre la solitud i la vulnerabilitat, els col·lectius que pateixen pobresa, exclusió o marginació social són els més afectats, i no només això, sinó que les persones que viuen a entorns urbans tenen més probabilitats de sentir-se soles que aquelles que viuen a entorns més rurals.

Per tant, és imprescindible que actuem ara, en el present, per preparar el futur. Per tot això proposam aquesta iniciativa, amb la finalitat de prevenir i atendre les situacions de solitud no desitjada entre la població jove de les nostres illes. Per tot això, instam el Govern de les Illes Balears, els consells i els ajuntaments a treballar de manera decidida per abordar aquest repte i problemàtica a la vegada.

I els punts claus versen sobre la necessitat de fer una tasca de prevenció i atenció a la solitud en joves, en desenvolupar programes específics que ajudin a identificar i a tractar les situacions de solitud no desitjada des de les primeres etapes de la vida.

En segon lloc, un major foment de la participació dels joves, han de ser part del disseny i execució de les polítiques públiques que els afecten, i això inclou facilitar l'accés de les organitzacions juvenils als recursos necessaris per poder participar de manera activa d'aquestes polítiques.

Quant a educació emocional i inclusió, hem de reforçar l'educació emocional a tots els trams educatius, especialment per a aquells joves que pateixen discriminació o solitud.

Quant a la salut mental és fonamental enfortir el sistema de protecció i d'alerta primerenca vinculats a la salut mental per a adolescents i joves.

Quant a l'oci i el lleure, fomentar l'oci saludable i crear espais on els joves puguin interactuar socialment, així com treballar conjuntament amb entitats de joves i del tercer sector per donar suport a programes culturals, de lleure i de lleure juvenil, així com desenvolupar serveis d'atenció juvenil que ajudin a reduir la solitud com a facilitadors de relacions socials o d'acompanyament a les transicions vitals.

I, per últim, reforçar les polítiques educatives i d'ocupació juvenil ja que tenen un efecte significatiu sobre la solitud no desitjada.

En definitiva, la solitud no desitjada és un repte global que requereix d'una resposta col·lectiva i per això duim aquesta

problemàtica aquí, a debat. És responsabilitat de tots i totes nosaltres, com a societat, treballar conjuntament per crear un entorn on els joves se sentin acompanyats i valorats. Amb aquesta proposta volem garantir que ningú no quedi enrere, especialment els joves, que són el futur de la nostra societat i, per això, demanam suport a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari VOX té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, presidenta. En primer lugar, les adelanto que nosotros apoyaremos esta proposición no de ley, que consideramos necesaria porque pone una vez más el dedo en la llaga de uno de los problemas más acuciantes que tiene a nuestra sociedad actualmente, los problemas que muchas veces derivan en problemas de índole de salud mental de nuestros jóvenes porque la soledad no deseada puede conducir evidentemente a este tipo de problemas de salud mental, el aumento escandalosamente elevado del número de suicidios entre los jóvenes de nuestro país. En eso estamos absolutamente de acuerdo.

Yo, de todas maneras me gustaría, que el Partido Socialista en algún momento, que eso nunca hace daño a nadie, pudiera establecer algún tipo de autocrítica, porque todos estos problemas que ya existían, no son de generación espontánea, pero se vieron muy, muy, muy agravados durante la pandemia con esa obligación ilegal, tal y como dijo el Tribunal Constitucional, del confinamiento durante los sucesivos estados de alarma. La interrupción de las clases, la interrupción de la vida social, el que los jóvenes solo se pudieran refugiar en las redes sociales... esto ha hecho que realmente explotase de una manera muy preocupante todo lo que tiene que ver con los problemas de salud mental y esta soledad, por el excesivo uso, entre otras cosas, de las redes sociales que afectan a nuestra juventud.

También está un problema que no hemos abordado suficientemente, que muchas veces tiene que ver con esta autoexclusión de muchos jóvenes de la vida social, que es el problema del acoso escolar. Es preocupante el aumento de la violencia en el ámbito escolar, el aumento también del aislamiento de las personas que son diferentes por cualquier tipo de circunstancia afectivo-sexual, racial, etc. Y, además, y en esto tampoco estoy de acuerdo con el Sr. Lamin, es un hecho que no es que afecte especialmente o exclusivamente o de manera más preocupante a los más desfavorecidos, que en algunos aspectos, por lo menos en esto, estas personas más desfavorecidas muchas veces sí tienen más implicación social con las personas de su edad, es un problema que afecta a todas las capas sociales, a todo tipo de escuelas públicas, privadas, concertadas, religiosas, laicas, es un problema que debemos afrontar con más valentía porque, por desgracia, se está demostrando que la actual legislación no es suficiente para prevenir, por una parte, ese acoso escolar que muchas veces y

por desgracia acaba en suicidio, sino que tampoco, debido a una legislación que, insisto, en algunos temas es demasiado laxa con los menores, se permite o no tiene prácticamente consecuencias este tipo de actitudes. Todos conocemos, pues, jóvenes gravando en vídeos la paliza que se da a un chico o a una chica y que acaba colgada en redes sociales y que encima cuenta con el aplauso y el corrillo de parte de los compañeros que aplauden este tipo de actitudes.

Todo esto debe ser desterrado de nuestra sociedad, pero, insisto, el hecho de que no estemos de acuerdo con alguna de las manifestaciones que ha expresado el Sr. Lamin, no obsta para que vayamos a apoyar esta PNL, porque consideramos que los puntos de acuerdo, que a fin de cuentas son los que vamos a votar, en esos puntos sí estamos de acuerdo con ustedes.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Carrió, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, presidenta. Bé, he de manifestar, en primer lloc, que des de MÉS per Mallorca donarem suport a aquesta PNL. Creiem que és un tema d'actualitat i de vital importància, i les propostes van ben encaminades.

Jo hi afegiria dues reflexions, sobretot, primera, que la solitud vinculada als joves crec que és el resultat de com, en les darreres dècades, caminam cap a una societat cada vegada més individual, perquè fa mal imaginar-se que un jove es pugui sentir tot sol o que tingui aquesta percepció de solitud, quan se suposa que és el moment vital on menys tot sol t'hauries de trobar.

Per tant, crec que aquí tenim dos factors, primer, el model de societat que es propicia i que caminam cap a aquesta societat molt individual; i llavors també -i el Sr. Lamin ho apuntava- relacionat amb les dificultats del projecte de vida; és a dir, fa pràcticament... a les dues darreres dècades els joves han vist impactats els seus projectes de vida, primer, per la crisi del 2008, i quan començàvem..., -en aquest moment jo era jove, ara ja no-, es començava a treure el cap, a l'impacte de la crisi de la COVID que, efectivament, jo diria al Sr. Rodríguez que el que definitivament va provocar la desconexió de la vida era la mort per COVID.

Jo crec que hi tenim factors que són importants i que no sabia identificar quin és l'ou i quin és la gallina. Jo crec que hi ha factors bàsics de salut mental, però també hi ha factors bàsics vinculats a l'habitatge, vinculats a la precarietat laboral i vinculats a tota l'estructura o... vinculada al fracàs escolar. Crec que són una piràmide o un cercle que es retroalimenta, que no saps ben bé quina és la causa i quin és l'efecte, en qualsevol cas, totes les dimensions i totes les arestes d'aquesta figura són les que s'han de tocar, que són les que, d'una manera o d'una altra, proposen els punts d'acord d'aquesta PNL que ha exposat el Sr. Lamin.

Per tant, vull reiterar senzillament el suport i recordar també que la Llei de joventut, aprovada l'any passat, dona ordre al Govern de la planificació d'un pla estratègic de polítiques de joventut on, efectivament i com no pot ser d'una altra manera, aquest ha de ser un dels eixos fonamentals, i que em consta que hi ha hagut un titubeig intent d'activar i que crec que s'hauria de fer d'una manera molt més intensa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gómez, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Lamin, per aquesta proposició no de llei. Crec que és necessària, i la veritat és que, en temes de jovent, tot el que puguem empènyer mai no sobrarà, no?, i, efectivament, ens trobam en un context on és molt necessari fer aquesta empena.

Jo crec que sí que és ver que els sectors vulnerables estan més aïllats, estic súper d'acord amb vostè, i no és una simple impressió. L'altre dia, a la Comissió de digitalització ja va ser comentat que, entre d'altres coses, la gent que no es pot pagar -per posar un exemple- activitats extraescolars, ja pateix una exclusió en la convivència amb companys i gent de la seva edat.

I si ajuntam açò a la necessitat que hi ha avui en dia que pares, els progenitors, els pares, les mares moltes vegades necessiten tenir més d'una ocupació per poder arribar a final de mes i pagar les despeses bàsiques de la vida, el que succeeix és que sí, a casa estan tot sols i, a més a més, tenen una situació i un context a l'àmbit escolar o... i fins i tot de grup, o de convivència de la seva edat, idò, de dificultat per no compartir contextos moltes vegades, sí que es pateix més en sectors vulnerables.

I vull recordar que la primera ponent que va venir l'altre dia és que ja ho va dir, per exemple, en tema d'addiccions en aparells, com telèfons mòbils i tot el que siguin pantalles, sí que està comprovat estadísticament que hi ha una major addicció als telèfons mòbils i a altres tipus d'aparells en classes vulnerables. Per què? Perquè no tenen altra cosa. I açò s'ha convertit quasi en una necessitat bàsica i la poca relació que es té es té a través d'aquests aparells els quals vénen a cobrir moltes vegades altre tipus de mancances.

I, per tant, enhorabona, nosaltres li donam suport. I, bé, i és una llàstima que només s'intentin evitar, segons per part de qui, determinades violències i que avui, que tenim aquesta PNL és el dia de..., bé, dos dies després, que es donés suport en aquest parlament que els fillets socialitzessin davant d'un espectacle de tortura i maltractament i de matar animals, actitud que s'aplaudeix. Vull dir que tampoc no és qüestió d'animar qualsevol tipus de socialització. Jo estic molt d'acord amb la que vostè ha plantejat.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Torrent, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bona tarda a tothom. Quan pensam en solitud, el primer que pensam és en gent major, pensam en aquest col·lectiu on hi ha tantes persones vulnerables que pateixen solitud i no sol ser mai desitjada. És trist, però, perquè veiem com en els darrers anys també s'ha parlat amb molta pena de solitud no desitjada d'un altre col·lectiu, i són els joves.

És, sense dubte, una xacra que s'ha incrementat en gran mesura, també per les noves tecnologies, com ja vàrem parlar l'altre dia a la comissió, que fan que els joves es tanquin en si mateixos, en el seu món, un món que massa vegades és un món virtual, on es deixen anar, perden de vista la realitat, les relacions personals, fins i tot les relacions afectives, les reals, desvirtuen la percepció del que senten o viuen.

La solitud no desitjada és una xacra que hem d'abordar com a societat de manera urgent, perquè no es traslladi de generacions a generacions de joves, fins i tot de fillets, que són un sector tan vulnerable que pot afectar, dificultar i condicionar el seu caràcter i la seva autoestima.

La solitud no desitjada crea frustració, crea ansietat, crea inseguretat i fa que les persones, els joves que la pateixen no sàpiguen moltes vegades com revertir-ho, i afecta també l'entorn més pròxim, amb conseqüències personals molt dures i difícils.

Les administracions públiques disposen d'eines, de personal, de protocols per dur a terme polítiques socials de manera transversal que han de ser claus per prevenir, atendre i revertir situacions personals que afecten els joves i, de cada vegada, fins i tot joves més joves encara, més fillets.

Votarem a favor d'aquesta PNL, com no pot ser d'altra manera.

Voldriem fer unes petites puntualitzacions. En el punt 1 els he de dir que, com a iniciativa sí contribueixin a prevenir la solitud, l'IBJove ja fomenta l'oci saludable a través d'espais com el Campament de La Victòria, que està reformat; els camps de voluntariat; el mateix Art Jove. Per part de la directora general i el Servei de Joventut tenen l'Erasmus, són tipus de programes que sempre poden ajudar que els al·lots, els fillets socialitzin.

En el punt 2, també he de dir-los que l'IBJove, a través de la Comissió interdepartamental de polítiques de joventut, té en compte el Consell de Joventut a les Illes Balears com a mètode de participació juvenil en el disseny i execució d'aquestes polítiques.

També en els punts 4 i 5 votarem a favor, es fan des de la Conselleria de Sanitat amb programes i plataformes d'oci.

I també he de dir-los que en el punt 6, a la Direcció General d'Infància, Joventut i Famílies, Igualtat i Diversitat es reforçarà el pressupost destinat a les activitats d'oci i/o extraescolars per fomentar l'oci saludable en crear espais d'interacció social.

En els punts 6 i 7 també, les instal·lacions que es puguin emprar a entitats de tot tipus, a l'IBJove s'ha dut a terme la reforma del Campament de La Victòria -com ja he dit- i es durà a terme la reforma integral de l'Alberg per fomentar l'oci saludable.

Tots els espais que es puguin emprar per fer que els joves puguin tenir uns espais per trobar-se, per socialitzar i per evitar aquesta solitud no desitjada són eines que s'han d'emprar i en aquesta comunitat, per sort, en tenim i s'han d'emprar.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup proposant per un temps de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, vull donar les gràcies als companys i companyes pel to, perquè crec que avui aquesta iniciativa és d'aquelles iniciatives que no és molt difícil defensar-la, perquè hi ha prou consens entorn del que suposa aquesta problemàtica, dels reptes que suposa de present i de futur.

Jo us he de dir que coincidim plenament amb l'anàlisi que hem fet. És cert que la soledat va vinculada moltes vegades i té com a conseqüència lamentable que molts de joves no trobin una sortida, això és el final més dur per a la vida, que qualcú vegi que no en pot sortir i que, maldament l'administració..., és cert, queda molt per fer, queda molt per fer i per això som aquí els servidors públics, i per això la gent jove, el jovent espera de nosaltres que estiguem a l'alçada i que cada jove que pateixi una situació d'aquestes pugui tenir un ventall de possibilitats prop de ca seva que siguin del seu desig i interès, perquè trobi una finestra on aferrar-se, per no haver d'arribar a un final com el que comentava el Sr. Rodríguez. I, a més de tota la política també de salut mental, de prevenció i d'acompanyament.

I sense cap dubte ni una, les polítiques de joventut no es poden concebre com a tals, si no es fan des del dret dels joves a participar i per això la importància de les polítiques públiques en la seva transversalitat, i aquí juga un paper fonamental el Consell de la Joventut. Al qual des d'aquí, també reiterem l'agraïment, el reconeixement i el suport institucional que ha de tenir aquest ens, precisament perquè és l'ens que representa els joves i és on tenen l'espai per poder participar.

Després, quant al tema de la pandèmia, crec que la pandèmia ha fet a tots els nivells del cicle vital, ens ha fet veure quines són les nostres debilitats i la debilitat del jovent és precisament el confinament, va ser una mesura que, precisament, s'havia de confinar la gent perquè no morís, sobretot perquè moltes vegades al jovent se l'estigmatitzava per ser un portador o per ser un factor de risc, i podia ser així,

efectivament, però no era el principal factor. I si el confinament va fer alguna cosa va ser, precisament, que tots prenguéssim consciència de la solidaritat col·lectiva, és a dir que tots ens havíem de protegir, que en la mesura que el jovent es protegia, s'autoprotegia, protegien els padrins i padrines i la societat, perquè això no anava de jo, anava de tots.

Per tant, crec que quan parlem del confinament hem de parlar del que va passar, no embullats d'uns anys després i veient-ho amb la sort d'ara, i ara ja no haver de gestionar ni afrontar situacions que varen ser duríssimes, i precisament el que va fer aflorar, són les necessitats dels joves. Hem de contar tal vegada que s'han de fer moltes més polítiques, de prevenció, d'acompanyament i, sobretot per a també tenir molt present que les pantalles, la vida virtual no és la vida real -la Sra. Maite ho deia abans-, és a dir, és així, es crea una vida paral·lela i tu te creus l'home o la madona d'una vida, fins que esclates i dius: ostres!, les amistats han desaparegut, visc un projecte que no és el que..., perquè em compar amb els que tenc devora, és normal, amb els iguals. D'aquí la importància de la cosa pública, precisament per acompanyar els joves.

I la importància de la coeducació, com una eina també de drets, l'educació és la millor de les eines perquè els joves siguin conscients dels seus drets, de les seves responsabilitats, però sobretot dels seus drets i perquè els puguin exercir. I la coeducació a tots els àmbits, no només a l'àmbit educatiu, sinó també al del lleure, de molts altres àmbits.

Per tant, una vegada més, vull agrair el vostre suport. I com a darrera reflexió, sí que pens que els grans damnificats i perjudicats de la soledat en els joves i les persones majors, són aquelles persones que tenen majors situacions de vulnerabilitat, perquè no estan en el mateix..., no tenen les condicions d'igualtat d'oportunitats per poder pujar a la mateixa velocitat i amb les mateixes condicions, que el conjunt de la societat. I és aquí on nosaltres hem de fer d'aquest ascensor un ascensor de drets i d'oportunitats. I aquesta iniciativa és per a això. Així que gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabat el debat i escoltades les diferents intervencions, podem donar aprovada per assentiment la Proposició no de llei RGE núm. 2815/24.

2) Proposició no de llei RGE núm. 5917/24, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a marc sobre immigració i inseguretat.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5917/24, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a marc sobre immigració i inseguretat. Per a la seva defensa, per part de VOX, té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, presidenta. Supongo que lo veremos a lo largo de este debate, pero estoy convencido de que van a ser ustedes un grupo de *Struthio camelus*, que no es un insulto que les haga yo el latín, sino que es la palabra latina que se utiliza para definir

al avestruz. Me sabe muy mal, pero tengo que decir que, por desgracia, este Parlamento, que es un reflejo en parte del Congreso de los Diputados, practica esa política, la política del avestruz. Si se creen alguno de ustedes que esconder la cabeza en la arena va a servir para que los problemas desaparezcan, les aseguro que están absolutamente equivocados, para lo único que sirve esa política del avestruz, es para dejarles con el culo al aire, que es cómo se quedan las avestruces cuando entierran la cabeza en la arena.

Tenemos un problema, y lo estamos viviendo, además, justamente esta semana. Nosotros, evidentemente no sabíamos que esta PNL iba a llegar justo en este momento a esta comisión, pero vemos cuáles son los problemas de convivencia que genera el exceso de inmigración, el exceso de inmigración ilegal.

Por otra parte, me resulta muy curioso, por ejemplo, este intento -que se aprueba en el Congreso de los Diputados-, para legalizar de golpe 500.000 inmigrantes ilegales. Y lo puedo entender, curiosamente, más que lo apoye el Partido Popular, que lo apoye la izquierda, porque, a fin de cuentas, vivimos en un sistema capitalista, y díganme ustedes en el mercado laboral a quién beneficia el aumento de la oferta sin que se incremente la demanda. Más trabajadores en el mercado, peores condiciones laborales para los trabajadores, y ha sido así siempre, siempre. A quien realmente beneficia esta inmigración ilegal, transformada de la noche a la mañana en legal, es a las grandes empresas, a los grandes empresarios y a las grandes corporaciones, que tienen a su disposición cada vez más mano de obra y pueden permitirse no mejorar o reducir las condiciones laborales de los trabajadores.

Por otra parte, el hecho de pedir que se expulse a los inmigrantes que delincan, yo creo que es algo es que es..., no sé, es que lo veo tan de cajón, que me resulta complicado tener que explicarlo.

Con respecto a las políticas de efecto llamada, es que todos lo sabemos, si cualquier inmigrante, y lo hemos podido comprobar que hay páginas web y foros en Marruecos, en Argelia, donde les explican a los inmigrantes, a las personas que quieren venir a nuestro país, cómo tienen que solicitar las ayudas, cómo se tienen que empadronar, a qué tienen derecho nada más pisar territorio nacional, etc., eso provoca un efecto llamada. Y lo peor del efecto llamada, no es que esta gente venga, que ya es preocupante en sí, lo peor de este efecto llamada es que mucha gente se arriesga, en condiciones infrahumanas, a cruzar el mar, muchas veces en condiciones también meteorológicas adversas y acaban muertos -y acaban muertos-, acaban muertos porque nosotros les estamos prometiendo una especie de paraíso en tierra, que luego, cuando llegan aquí, muchas veces se dan cuenta de que no existe. Ese es el efecto llamada, eso es lo que hay que impedir.

Con respecto a los MENA, ¿dónde tienen que estar los menores de edad? Con sus padres, con sus padres, lo que hay que hacer con los MENA es devolverlos a sus países de origen y devolverlos a sus padres.

Y, por supuesto que hay que presionar también a esos países de origen, con las políticas de cooperación internacional.

Porque lo que no puede ser es que, porque el Gobierno de España ahora haya decidido cambiar, por ejemplo, su política con respecto al antiguo Sáhara Español, ahora Argelia no permita las repatriaciones de esos inmigrantes ilegales. Es que es inconcebible.

Luego también necesitamos una lista, que España todavía no ha aprobado, de cuáles son los países seguros, porque no puede venir aquí nadie a decir que huye de la guerra de países donde no hay guerra y donde, además, se considera que se vive en condiciones de seguridad. Porque yo entiendo que a muchos de ustedes lea quieran tocar el alma sensible, con aquel “¡ay pobrecitos, es que lo pasan muy mal, es que los persiguen, es que los matan!”; ¡pues no!, hay muchos países, afortunadamente, en África, donde no se persigue a nadie, no se mata a nadie y donde viven en condiciones dignas todos los ciudadanos, incluso con cotas aceptables de libertad para los estándares europeos. Y ahí tienen ustedes los informes de Amnistía Internacional, de ACNUR, de la ONU, todos estos organismos que a ustedes tanto les ponen.

El padrón municipal, no podemos seguir empadronando gente en pisos patera, existen multitud de pisos patera, en Son Gotleu, ¡vamos, a porrillo!, pisos donde teóricamente viven 150 personas...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, tiene que ir acabando.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

... en 50 m².

Sí, concluyo, Sra. Presidenta. Espero, espero, de verdad que no hagan ustedes de avestruces.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular s'han presentat les esmenes RGE núm. 7688 i 7689/24 i, per a la seva defensa, té la paraula el Sr. Álvarez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, senyores i senyors diputats. Em sap greu, Sr. Rodríguez, perquè avui des del Grup Popular, i a través d'aquesta intervenció, demanarem fer un exercici de seny, rigor i responsabilitat. Seny, perquè hem iniciat el debat d'una PNL, que posa el focus sobre unes persones que s'han sotmès a un procés de migració, deixant de banda el seu país d'origen, família, costums, vida passada.

Reivindicam, i creiem que s'han de reivindicar els valors fundacionals de la Unió Europea i també els valors de l'humanisme d'origen cristià, parlem de persones que en molts de casos són menors d'edat que, a causa de discursos fàcils i de sensacionalisme, poden ser senyalades com a criminals, com si arribassin aquí només per a la comissió de delictes. Homes i dones que sí, que en molts de casos s'han jugat la vida per tal

de tenir un futur millor. En definitiva, immigrants que són persones, no immigrants il·legals.

Rere de totes i cadascuna d'aquestes històries hi ha una persona que arrisca la vida en creuar la Mediterrània, en posar la seva vida en mans d'una màfia que juga amb éssers humans, testimonis d'una vida; d'una vida -com deia- que no és il·legal, independentment de la seva situació administrativa.

Em referia també a l'inici de la meua intervenció al valor del rigor, rigor perquè hem de destacar que la situació geogràfica d'Espanya a les portes del continent africà ens obliga a dur a terme una política migratòria i humanitari forta i compromesa. Al Govern actual de l'Estat li ha fugit de les mans la capacitat de control dels fluxos migratoris, això és ver, i les dades oficials ho demostren: entre 2023 i 2022 s'ha incrementat més d'un 82% l'arribada d'immigrants en situació irregular. I aquestes xifres empitjoren a l'any present, el 2024, en què frega un increment que arriba al 500%.

Enfront d'aquesta situació, són les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat i els voluntaris de moltes organitzacions humanitàries els que donen la cara davant d'un drama que té dos vessants: per una banda, la protecció de les fronteres, i, per l'altra, la protecció del dret a la vida de qualsevol ésser humà.

I, arribats a aquest punt, és important reivindicar un paper de centralitat. Des del Grup Popular, apostam per una política migratòria integral i equilibrada. Control de fronteres? Sense cap dubte. Suport a les Forces i Cossos de Seguretat? També. Reconeixement de les polítiques de cooperació en origen, impuls de les vies regulars de migració? Sempre amb un contracte de feina.

I, finalment, com deia a l'inici, reivindicar la responsabilitat, la responsabilitat que no caiguem en una política de titular fàcil, de no emprar tots aquests drames humanitaris com una mercaderia electoral. No es tracta de si fem d'estruç o no, Sr. Rodríguez, aquesta PNL xoca amb valors i consensos promoguts des de la Unió Europea, sense anar més enfora es fa una esmena, per exemple, al Pacte Europeu de Migració i Asil el qual reivindica la necessitat de construir una Europa com a espai de seguretat i de llibertat en la diversitat.

La política, emperò, també és oferir alternatives en lloc de fer un debat sense fruits, i és per això que des del Grup Popular hem presentat dues esmenes: en primer lloc, una esmena de modificació, amb RGE núm. 7688/24, per la qual demanam modificar la paraula "afavorit" per la paraula "afectat". Una persona amb un expedient d'estrangeria pot tenir una resolució administrativa favorable o contrària, i és cert que l'administració sol patir retards, però l'administració no afavoreix ni perjudica, l'administració resol casos, per exemple, un expedient d'asil, i aquests expedients s'han d'impulsar per resoldre's amb rapidesa per al benefici de la persona i també del país.

I, en segon lloc, hem presentat una esmena d'addició, amb RGE núm. 7689/24, en què invocam, una vegada més, la política migratòria responsable i de centralitat que contempli la defensa dels valors fundacionals de la Unió Europea i els drets fonamentals que estan establerts a la nostra Constitució.

Mitjançant aquesta esmena, proposam d'incloure l'adquisició d'un compromís exprés en la igualtat, el respecte a les minories, a la llibertat d'expressió i de culte, i cercar en tot moment l'efectiva integració a la nostra societat per part de tots aquells que vulguin construir un projecte de vida a Europa.

Política migratòria, sí, en definitiva amb seny, rigor i responsabilitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Lamin, per un temps de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, presidenta. Avui, una vegada més, si no record malament és la tercera vegada que VOX ens dur una iniciativa relacionada amb polítiques migratòries, però no amb política migratori amb majúscules, sinó les seves dèries i les seves obsessions en voler vincular un fenomen històric, un fenomen vinculat a un dret, perquè totes les legislacions internacionals i universals contemplen el dret universal de migrar i, per tant, és des d'aquí que hem de veure aquest dret. I aquest dret no es pot abordar si no és des de la màxima serietat i responsabilitat, ja que afecta, precisament, la convivència i la cohesió social de la nostra terra.

I no es pot fer, i nosaltres no amagam el cap, nosaltres anam de cara, i per això serem sempre fermes en la defensa dels drets humans, amb majúscules, sense matisos, no trossejarem ni desfragmentarem la Carta Universal de Drets Humans.

Per tant, el dret és un dret fonamental de tots els ciutadans i ciutadanes. No obstant això, associar immigració amb inseguretat és una simplificació perillosa i absolutament injusta, perquè les dades demostren que no hi ha una correlació directa entre immigració i delinqüència, augment de la delinqüència, maldament vostès juguin a aquesta dèria de voler vincular. Perquè ho fan, primer, perquè són migrants i vénen d'un altre lloc diferent al territori on s'han assentat, bé per opció o bé per obligació; segon, perquè són pobres i, una vegada més, cometem un acte d'aporofòbia, de racisme i de xenofòbia, perquè vostès tenen, categoritzen els migrants. Els rics, els multimilionaris, o bé dins el seu diccionari no les entenen com a migrants, i ho segueixen essent, perquè tenen la consideració com a tals, però són rics, i per això no les posam, no fem aquesta correlació.

Igual que ho fan amb els pobres d'aquí, i per això es dediquen constantment a minvar els seus drets o a esborrar-los del mapa. És per això, i la ciutadania és la que ens han elegit perquè siguem aquí, perquè facem de servidors públics però que ho facem des de la màxima responsabilitat i rigor, ha de saber de què parlam, i parlar d'una qüestió tan seriosa on es juguen vides, a mi, Sr. Rodríguez, em sembla absolutament vergonyós que vostè fiqui la lamentació que la gent perdi vides i, d'entrada, l'única resposta humanitària que vostè tenguí preparada és tornar-la d'entrada perquè es tornin ofegar dins la

mar. Això és l'únic que té vostè per a ells, o *mandarlos a terceros países*.

Perquè..., escolti, si una persona ve aquí -i ja li ho vaig dir, i li ho tornaré dir les vegades que facin falta", perquè sóc migrant, em consider migrant i ho seré tota la vida, però jo em consider un privilegiat perquè jo he pogut ser un gran beneficiari d'aquest estat del benestar, d'una democràcia, com és aquesta terra, amb totes les seves qüestions per millorar, ho són, per això som aquí els polítics. Ara, no podem fer d'un drama humanitari el que fan vostès, perquè és absolutament..., si vostès es diuen catòlics, apostòlics i d'altres, facin-s'ho mirar, perquè el catolicisme no diu això, diu altres coses: solidaritat, la humanitat.

I vostè apel·la a la cooperació, avui m'ha sorprès, perquè ha dit: hem de fer coope...; però, si vostès proposen eliminar les polítiques de cooperació! Si vostès, a cada oportunitat que tenen ataquen les entitats que... són entitats, però és que hi ha espanyols, espanyoles, mallorquins i ciutadans de cada una d'aquestes illes que hi fan una tasca de solidaritat, voluntaris, professionals.

Per tant, vostè avui diu: no, jo no sabia que vengués aquesta iniciativa; ho sabien perfectament i per això fan el discurs que fan, per això vostès volen negar a uns ciutadans que vénen per obligació, perquè davant l'alternativa de morir o de poder cercar un projecte de vida digna elegeixen jugar-se-la, perquè no tenen altra alternativa, perquè també moltes de les conseqüències d'aquesta falta de projecte és culpa d'aquesta manca d'oportunitats d'una societat totalment desenfrenada i d'altres. Si ho patim aquí, idè imagini's, si aquí la gent té dificultats, si passam a un continent com Àfrica, Llatinoamèrica o moltes altres bandes.

La gent no ve a llevar res, ve a cercar el que li pertoca per dret, per humanitat -per humanitat-, com feien els mallorquins i els companys i companyes i els conciutadans quan se'n anaven a Llatinoamèrica, a què anaven? No anaven a llevar res a ningú, anaven a cercar... bàsicament a fugir de la guerra i, segon, a cercar un dret, un projecte.

Dit tot això, nosaltres no podem donar a una... suport...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Lamin, ha d'acabar.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... -acab, Sra. Presidenta-, no donarem suport a les dèries de VOX, ni ara ni mai. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Carrió.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, presidenta. Crec que hi ha cinc idees que s'han de rebatre d'aquesta PNL, bé, n'hi ha moltes, moltes, crec

que no acabaríem, ni amb deu ni amb vint minuts, però crec que n'hi ha un parell que són importants, perquè el llenguatge també és molt important, Sr. Rodríguez. Vostè utilitza unes paraules que confonen i que et donen una imatge que realment desdibuixa el motiu pel qual qualcú travessa la mar i es posa en perill per sobreviure. Perquè li diré, miri, nosaltres no som un destí, com vostè diu aquí, no som un destí turístic per a aquestes persones. I nosaltres no patim una invasió, estam enmig d'una ruta migratòria.

I la violència de gènere està vinculada als homes, és igual la nacionalitat que tinguin, són homes, siguin del país que siguin. El 75% dels delictes comesos, amb dades del Ministeri de Justícia, estan comesos per persones que tenen el DNI espanyol a la cartera. Per tant, o parla d'inseguretat o parla de polítiques vinculades a la delinqüència, -que en podem parlar i en podem parlar molt-, però no les mescli.

I no hi ha un efecte crida vinculat al que suposadament l'Estat espanyol o les comunitats autònomes poden oferir, perquè em semblava faltar a la intel·ligència humana en aquest sentit, hi ha un efecte crida provocat per la pobresa, passar fam o per la inseguretat que tenen aquestes persones i aquestes famílies en el seu país d'origen. Llavors, hi ha una sèrie de persones absolutament deshumanitzades i absolutament... -no sé com definir-ho sense ferir-, bé, dignes d'estar a la presó, que són les màfies que s'aprofiten d'aquestes necessitats i que s'aprofiten d'aquesta situació i que treuen beneficis personals i doblers de les necessitats de les persones humanes, en general, siguin quines siguin.

A aquesta proposta, òbviament, no li donarem suport, com tampoc no donaríem suport a les esmenes del Partit Popular perquè s'inclouen en una proposta que no és digne de donar-li suport en cap sentit, primera, perquè és una proposta racista, perquè és una proposta xenòfoba i perquè és una proposta contrària als drets humans, i en drets humans no hi ha matisos, no hi ha una proposta o un punt que sí i un punt que no.

A més, és una proposta que en molts de punts va en contra de la llei. Vostè parlava dels MENA que el primer que han de fer és cercar el reagrupament familiar. Doncs, llegeixi vostè la Llei de protecció del menor, que el primer que diu, el primer, és que el primer que ha de fer l'administració competent en protecció de menors és intentar localitzar la família d'origen, el primer, davant de qualsevol altra cosa. Bé, perdoni, primer li donarà de menjar i de beure, no està malament.

Per tant, vostè planteja propostes que en realitat no són propostes, són missatges polítics que fomenten l'odi i que fomenten la por i que fomenten la ràbia a diferents col·lectius. I li diré que la proposta de la regularització és tenir el cap ben alt, ben alt, no pot estar més alt en la proposta de regularització.

Li diré que no sé per què s'estranya que l'esquerra hi estigui d'acord, perquè la regularització, vostè té una mirada de la dreta clarament, que es veu d'una hora enfora, però fixi's, la cotització té dues idees absolutament fonamentals i amb les quals estam molt d'acord: primera, perquè implica la cotització de totes aquestes persones, i la cotització va en benefici de la col·lectivitat. Segona, perquè la regularització protegeix les

persones davant l'explotació dels empresaris, que vostè manifestava.

Per tant, no sé com li preocupa, òbviament que estam a favor de la proposta de regularització, i no és tenir el cap acotat, sinó tot el contrari.

I al Sr. Álvarez li digui que no li sàpiga gens de greu, però gens. Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Gómez, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. El primer que voldria fer és agrair a totes les persones migrades que moltíssimes vegades ens ajuden a tenir cura dels nostres avis i àvies, independentment de si es troben en situació regular o irregular. Qui negui que no ha rebut ajuda d'una persona migrada, especialment, per exemple, que vénen de Llatinoamèrica, perquè la seva família no ha pogut o volgut dedicar el temps a la cura dels seus grans, que me digui si també entren dins aquesta història que acabam de sentir. Per tant, agrair.

I no només a les persones que tenen cura dels nostres avis i àvies, també persones que se cerquen la vida tal com poden, i moltes vegades no poden fer altra cosa que vendre al carrer i fan de maners. I per què fan de maners? Perquè no poden fer quelcom, no poden fer res més perquè no tenen papers i es troben en situació irregular. I açò és el que pretén solucionar aquesta regularització especial, que el que permetrà és que puguin fer feina com toca, a un país, com ara Espanya, on hi ha una necessitat de mà d'obra increïble, perquè precisament estam en un moment que quasi estam en dades d'atur tècnic, no hi ha ni atur. Per tant, benvinguda la nova situació i la regularització d'aquestes persones. I vull agrair que continuïn amb nosaltres i si pot ser millor amb la regularització, doncs perfecte.

He de recordar que jo, per exemple, tant de parlar de les persones que arriben de l'Alger, d'Algèria, els meus avis varen partir a fer feina a l'Alger, varen migrar. A Menorca dues generacions cap enrere, tres, hi va haver una partida enorme de persones que van anar a l'Alger a fer feina, perquè es morien de gana a Menorca. La meva sàvia va néixer a l'Alger, després varen tornar. Estic farta de sentir parlar malament d'Algèria. Algèria ens va acollir i jo tenc família que ha nascut a Algèria i que va anar allà a fer feina. Prou d'estigmatitzar!

I Algèria també és el país que ha donat ara acollida a tota la població sahrauí, perquè vostès fan una cosa que ara llegiré, i la llegiré des de la meva posició de privilegi d'estruç, ja que som un estruç, doncs, faré d'estruç. Miri, ara llegiré: "Qui publiqui, fomenti, promogui, inciti, directa o indirectament, a l'odi, a l'hostilitat, a la discriminació o violència contra un grup, contra una part d'aquest grup, contra una persona determinada per raó de la seva pertinença a aquest grup, per motius racistes, antisemites, antigitanos o altres referents a la seva ideologia, religió o creences, situació familiar, la pertinença dels seus membres a una ètnia, raça, nació, el seu

origen nacional, el sexe, orientació, identitat sexual, per raons de gènere, aporofòbia, malaltia o discapacitat".

Jo, des de la meua posició d'estruç, li demanaria al Sr. Rodríguez si considera que fa alguna de les coses que diu el text que jo li acab de dir, perquè jo consider que sí, i que vostè ara mateix compliria tranquil·líssimament amb el supòsit de fet de l'article 510 del Codi Penal. Vostè té immunitat, però no importa, perquè, al final, tant fa, vostès duen una setmana fent discursos d'odi. Per exemple, el que van fer a IB3 -i aprofitaré per dir-ho-, és que directament eren mentides, tenc les estadístiques dels delictes de violència sexual contra dones, i és mentida, la majoria de delictes sexuals contra dones es cometien dins del mateix entorn de la dona. Vull dir, menteixen dia sí i dia també. El mateix discurs el vaig sentir també ahir a Canal 4. I ahir, ahir també, a un míting electoral al faristol de la roda de premsa de la Junta de Portaveus.

Vostès, Sr. Rodríguez, cometem o compleixen, des del meu punt de vista, tots els requisits del delictes del 510 del Codi Penal. Poden seguir tan tranquils, jo no tenia ni ganes de debatre amb vostè, perquè crec que a l'extrema dreta realment no tenim ni perquè entrar a debatre, a l'extrema dreta la intentam combatre.

Moltíssimes gràcies. I només el darrer, sí que esper que Europa estigui a l'alçada de les circumstàncies i tracti tot el tema de la immigració, que és un tema que requereix una gestió rigorosa i realista, però que passi, que comenci i acabi per tractar les persones amb humanitat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana si volen una suspensió o podem continuar. Idò, una vegada recomençada la sessió, Sr. Rodríguez, té la paraula per fixar posició i assenyalar si accepta les esmenes, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Gómez, piense usted si este artículo que nos ha citado usted del Código Penal, después de decir que no ha venido a debatir con nosotros sino a combatirnos, tal vez debería aplicárselo a usted misma, lo digo como reflexión, porque tal vez sea usted la que comete ese delito de odio o de incitación al odio, por cuestión ideológica; por no decir, por supuesto, que su abuela se fue a Argelia, no porque los argelinos la acogieran con los brazos abiertos, sino porque la acogieron con los brazos abiertos los franceses, que era a quien pertenecía Argelia en aquella época.

A ver, yo entiendo..., bueno, de hecho no entiendo, o sea ¿qué problema tienen ustedes con las matemáticas? O sea, ustedes el problema lo tienen con la estadística y con la matemática, negar, negar que la estadística demuestra que la población inmigrante, porcentualmente, comete más delitos que la población española, especialmente los más graves, como son los de matar a una mujer, es ir en contra de la estadística y de la matemática. ¿Ustedes quieren vivir en la ignorancia? Yo no tengo ningún problema, vivan ustedes sumidos en la ignorancia.

Yo, lo crean ustedes o no, de verdad con el color de la piel, con que sean ricos o pobres, es que no tengo ningún problema, pero ninguno, les reconozco que tengo algún problema con la religión que practican o con alguno de los preceptos de esa religión, precisamente por lo que significa de denigración y de sumisión de la mujer, o de no aceptación de la ideología o de las religiones que practican los demás, tal y como se puede comprobar que sucede con la persecución de los cristianos, en la mayoría de esos países, de donde ustedes dicen que han de salir huyendo los inmigrantes ilegales.

En una cosa estoy de acuerdo con ustedes, no hay personas ilegales, las personas no son ilegales, son inmigrantes ilegales, el hecho que cometen ellos de ilegalidad es el hecho de venir a este país sin autorización, sin permiso, por la puerta de atrás, derribando la puerta, saltando la valla, agrediendo a nuestros Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado, pero como personas no son ilegales. Nosotros no decimos que las personas son ilegales, no lo son en absoluto.

En definitiva, ustedes quieren seguir, no entiendo muy bien por qué, negando una realidad, y la realidad es que la multiculturalidad no funciona; que quien acaba pagando, por desgracia, el efecto o las consecuencias de esta política de puertas abiertas, de efecto llamada no son los de Son Vida, son los de Son Gotleu, los de Son Roca, los de La Soledat, o el resto de barriadas deprimidas y más humildes de todas las ciudades de España. Quien paga el precio de esta inmigración ilegal, que se ve muchas veces obligada a delinquir, es precisamente la población que ya está viviendo aquí más desfavorecida, son ellos los que lo pagan. Le puedo asegurar que al que vive en el barrio de Salamanca, le debe importar bien poco el hecho de la inmigración ilegal. Ya digo, a quien le afecta posiblemente es al que vive en Vallecas.

De nuevo ustedes hacen esta política buenista, que ya digo, es que lo que ustedes venden es muy fácil, comprarlo. El espíritu cristiano, tengo que decirlo, el Partido Popular nos ha hecho un sermón con olor de sacristía, que me parece muy bien, eso queda muy bonito, es muy fácil vender esto, somos muy buenos, pobrecitos, una vez más, es que pasan hambre, es que los persiguen. ¿Cómo no los vamos a ayudar? Si es que esto es muy fácil. Ustedes cogen la senda fácil, la senda fácil y falsa, porque primero, insisto, no son pobrecitos, tendríamos que ver a qué personas acogemos y de qué países en guerra los acogemos. Yo no tendría ningún problema en echar una mano, por ejemplo, a la gente de Sudán, que sí están en guerra, que sí padecen persecución, o no tendría ningún problema en acoger a los nigerianos cristianos, que son perseguidos y asesinados por el terrorismo islamista en sus países de origen. Estos sí huyen, estos sí tienen necesidad de protección. ¿Argelia? No. ¿Marruecos? No, lo siento, no. ¿Senegal? Tampoco. Por no decir que están privando ustedes, porque la mayoría de los que vienen son jóvenes, están privando ustedes a muchos de estos países de parte de su futuro, y lo hacen con egoísmo. Nos traemos aquí a los más jóvenes, a los que están en edad de trabajar, a los más fuertes, y a estos, es que a veces parecen ustedes los negreros del siglo XXI.

Pero, en definitiva, sé que no les voy a convencer. Ustedes, desde luego, tampoco me convencerán a mí, porque carecen de argumentos.

Y acepto las enmiendas del Partido Popular.

LA SRA. PRESIDENTA:

De acuerdo, entonces para ordenar la votación. Sr. Álvarez, si quiere comentar.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Sí, presidenta. M'agradaria demanar votació separada. Faríem tres blocs, per una banda els punts 1, 4, 5, 6, 7, 11, 12, 13 i 14. Un segon bloc, que serien els punts 2, 3, 8 i 10. I un tercer bloc que seria el punt 9, amb l'esmena d'addició.

LA SRA. PRESIDENTA:

El tercer bloc, seria l'addició presentada...

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

I el punt 9...

LA SRA. PRESIDENTA:

... i l'esmena al punt 9, que s'ha acceptat.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Correcte.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Idò passam a votar el primer bloc, que són els punts 1, 4, 5, 6, 7, 11, 12, 13 i 14. Votam.

12 no i 1 que sí.

Per tant, queden rebutjats.

Passam a votar ara el següent bloc, que són els punts 2, 3, 8 i 10. Votam.

1 a favor, 6 en contra i 6 abstencions.

Per tant, queden rebutjats.

I ara passaríem a votar el tercer bloc, que són les esmenes, 9 i l'addició. Votam.

7 a favor, 6 en contra.

Per tant, aquest sí que queda aprovat.

En conseqüència, queda parcialment aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 5917/24, relativa a marc sobre immigració i inseguretats.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
